

1.

Een jochie stond aan 't stille strand,  
hij tuurde naar de zee.

Zijn hartje zong het mooie lied der zilte golven mee.  
De ernst en bewondering was op zijn aangezicht  
zijn ogenpaar weerspiegelden een glimp van 't hemellicht.

Refrein:      *[tenoren bovenstem]*

De golven die zingen, kom mee met mij.  
Dan heb je de ruimte dan be-en je zo vrij.  
De golven die zongen het lied van de zee.  
Zij riepen hem aan en zij lokten hem mee.

2.

Hij sprak: "Wanneer ik groter ben wil ik een zeeman zijn.  
Dan word ik op een sprookjesschip een echte kapitein".  
Het jochie dat ging langzaam heen, bezonken en tevree.  
Nog eenmaal omziend sprak hij zacht: "Tot weerziens,  
lieve zee".

Refrein:

3.

Na vele jaren koos een schip met meer dan slechte zee.  
Het nam een jonge frisse borst als lichtmatroosje mee.  
Hij wendde eenmaal nog het hoofd en keek naar 't stille  
strand.

Toen koos zijn blik de open zee, hij deed zijn woord  
gestand.

Refrein: